

ter Højres Forslag om en Skattecensus kun være blevet ca. 200,000 Vælgere. Efter det Berntsenske Forslag vilde der have været ca. 950,000, der som Vælgere til Kommuneraadene havde faaet Indflydelse paa Landstingsvalget; efter det nu foreliggende Forslag om en Aldersgrænse paa 35 Aar vil der være ca. 950,000; deraf er Flertallet Kvinder, og Procenttallet af Kvinder vil her være lidt højere end blandt Folketingsvælgere, da Kvinderne lever fuldt saa længe som Mændene.

Som bekendt har de tre Grundlovs-partier, der i Underudvalget har sluttet Overenskomsten, Flertal i Landstinget; der er derfor Grund til at tro, at Forslaget i den nuværende Skikkelse vil blive vedtaget i Landstinget. Skulde dette mod Forventning ikke ske — da der kun er én Stemmes Majoritet, kan én eneste Stemme gøre Udslaget — vil Landstinget blive opløst, og det nye Landsting vil da utvivlsomt vedtage Forslaget. Derpaa skal baade Folketing og Landsting opløses, nye Valg udskrives, og først naar den nyvalgte Rigsdag har vedtaget Forslaget i uændret Skikkelse, bliver det til Lov.

Saafermt dette sker i indeværende Foraar, vil Kvinderne antagelig kunne gaa til det første politiske Valg i Efteraaret 1914.

21. Marts 1914.

Elna Munch.

For og imod.

Kvinderne er bleven en indflydelsesrig, oplyst og viljekraftig Faktor i det offentlige Liv. Men der ligger en virkelig Fare i at lade en saadan Faktor vokse sig stor og stærk udenfor den lovmæssige Repræsentation!

Sixten von Friesen.

Som tidligere omtalt bygger Sveriges Kvinder paa den baltiske Udstilling i Malmø et Hus, der skal rumme et Materiale, som kan kaste Lys over Kvindernes Arbejde og Udvikling gennem Tiderne. Bygningen er en fuldstændig Gengivelse af Frederika Bremers Barndomshjem, Aarsta, og tegner til at blive meget smuk. Det afgaaede Ministerium Staaf har bevilget 5,000 Kr. af Statens Midler som Hjælp til Foretagendet.

I Bloemfontein er nylig bleven afsløret et Monument til Minde om de Kvinder og Børn, der omkom under Boerkrigen i Syd-Afrika. Mere end 20,000 Kvinder og Børn var Ofre for denne Krig, mens Tallet paa de Mænd, som døde, anslaaes til 4,000.

Valgrettens Modstandere hævder ofte, at kun Mændene bør have Ret til at bestemme over Krig og Fred, fordi det er dem alene, der ofrer Livet for Fædrelandet.

Ovenstaaende Tal viser, at Krig under visse Forhold kræver langt flere Døds ofre af Kvinder og Børn end af Mænd.

Lørdag den 14. Marts blev Mrs. Pankhurst løsladt efter en Hungerstrejke, som hun iværksatte samme Dag hun blev fængslet i Glasgow, nemlig Mandag den 9. Marts. Det er den sjette Gang, Mrs. Pankhurst har gennemført Hungerstrejken, efter at hun i April 1913 dømtes til tre Aars Fængsel.

Et ejendommeligt Indlæg.

I Ringkjøbing Amts Dagblad finder vi følgende ejendommelige Indlæg i Grundlovssagen. Det er underskrevet Niels Larsen, Bøvling:

»Da det nu ser ud til, at Grundlovsforandringen skal til at begynde i Rigsdagen, saa vil jeg gerne tillade mig at bede disse Medlemmer i samme, der har Agtelse for Guds Vilje, at udslette den Paragraf i den nye Grundlov, som giver Kvinden Valgret og Valgbarhed! Begge Dele strider mod Guds Vilje baade i den gamle og den nye Pagts Bog — Bibelen og Guds Vilje burde man dog tage Hensyn til, hvilken Stilling man end saa beklædte i Samfundet, og ikke mindst som Lovgivere.

Kvindens Gerning er i Hjemmet, i det stille; der kan hun være til megen stor Velsignelse for sin Mand og deres Børn; men ikke, naar hun faar en Gerning mod Guds Vilje.

Kære Rigsdagens Medlemmer! udslet denne Paragraf af Forslaget til den nye Grundlov; derved gøres i Danmark med de mange Tusind Hjem en Gud velbehagelig Gerning! Bliver Paragrafen til Lov, vil den bringe Ufred og anden Daarlighed i de fleste Hjem.

tilfælder, hvor kvinderne har været i majoritet. Nævningerne vælger en ordfører i sin midte, og flere ganger har kvinder været valgt og saa til dette hverv.

I anledning af at jeg skulde tale om juryen ved det store internationale møte, som holdtes i København i 1906, skrev jeg til en af vore mest ansete jurister og bad ham om en uttalelse om kvinders skikkethet for og mulige indsats paa dette omraade. Av hans uttalelser vil jeg anføre følgende: »Alle de argumenter som man anfører for at ikke bare jurister, men ogsaa lægmænd skal være med som dommere i straffesaker, har samme gyldighet for kvinder som for mænd. Navnlig gjælder dette for de to vigtigste argumenter,

nemlig for det første ved at lægfolk tilfører domstolene praktisk kjendskap til omstændigheter, som er av den største betydning for forholdets retfærdige berømmelse. For det andet vil kvinders deltagelse i strafferetspleien ha stor betydning derved, at kvindernes tilid til retspleien vil økes og like saa deres interesse for denne side av samfundets virksomhet. Betingelser vil ogsaa kunne skapes for et frugtbart samarbeide mellem kvinderne og de lovgivende myndigheter, idet kvinderne ut fra de erfaringer de som dommere har gjort, kan bringe paa bane forandringer i straffelovgivningen. —

Det er naturligvis saa at lægfolk bedre end juristerne kan bedømme hvorledes tiltalte eller fornærmede

selv har følt forholdet. Og dette sammen med juristernes juridiske syn paa saken, vil vel kunne komme retfærdigheten en del nærmere. — Kommer saa hertil ogsaa det kvindelige syn og gjør sig gjældende, saa kan vel vi mennesker ikke haabe paa mere. —

Første gang kvinder valgtes som nævninger utgjorde de for Kristianias vedkommende henimod 10%, % av det samlede antal. Næste gang økedes antallet av dem til henimot det dobbelte, og i sidste treaarsperiode har de utgjort omtrent ¼ av det samlede antal. —

Kvinderne selv har stillet sig forskjellig overfor dette sit nye hverv. Noen av dem har været ængstelige, og naar det har været